

Rodzaje samosiewów i odnowienie odroślowe – materiały dla uczniów

Samosiew górny

Uwarunkowany jest odpowiednim przygotowaniem d-stanu i gleby.

Odnowienie naturalne z samosiewu górnego inicjuje się i kształtuje przez stopniowe przerzedanie drzewostanu w kolejno wykonywanych cięciach: przygotowawczych, obsiewnych, odsłaniających i uprzętających.

Samosiew boczny.

Główne zastosowanie samosiew boczny znajduje w rębni zupełnej.

Czynnikami decydującymi o odnowieniu samosiewem bocznym są:

- kształt, szerokość, położenie i kierunek zrębu zupełnego gniazd,
- siła i kierunek panujących wiatrów unoszących nasiona z sąsiedniej ściany drzewostanu,
- ciężar nasion i ich uskrzydlenie.

Najdogodniejsze do obsiewu są zręby wydłużone prostopadle do kierunku panujących wiatrów. Im wiatry są silniejsze, nasiona lżejsze i lepiej uskrzydłone, a drzewostan obsiewający wyżej położony, tym dalszy jest zasięg obsiewu nasion, tym szerszy może być zrąb.

Teoretyczna odległość przenoszenia nasion (krotność wysokości drzew):

- brzozy, modrzewie i wiązy - 4-5-krotna,
- sosna, świerk i olsza - 3-4-krotna,
- jawor, jesion i grab - 2-3-krotna,
- jodła - na pojedynczą wysokość drzewa.

Praktyczna odległość przenoszenia nasion (dostateczna gęstość samosiewów):

- sosna, świerk, jesion obsiewa się z tylko do połowy wysokości ściany d-stanu,

W celu otrzymania naturalnego obsiewu na szerszych łącznych powierzchniach zrębowych należy pozostawić pewną liczbę drzew w charakterze nasienników.

Nasiennik to drzewo prawidłowo ukształtowane, o najlepszej żywotności, odporne na wywalające działanie wiatru, zgorzel słoneczną.

Zwiększenie prawdopodobieństwa obsiewu można uzyskać przez unikanie prostych linii zrębowych na korzyść ścian schodkowych. Przy ścianie schodkowej uzyskujemy dwa kierunki wiatru i osłonę północną drzewostanu.

Samosiew kombinowany:

Kombinowany samosiew polega na wykorzystaniu obsiewu bocznego z drzewostanu przyległego do powierzchni zrębowej oraz obsiewu górnego z pozostawionej określonej liczby drzew na powierzchni zrębowej, tzw. nasienników.

Odnowienie odroślowe

1. Odnowienie odroślowe znajduje najczęściej zastosowanie w gospodarstwach nastawionych na produkcję drobnych sortymentów lub na produkcję drewna opałowego.
2. W tym sposobie odnawiania wykorzystuje się zdolność niektórych gatunków drzew do wydawania odrośli. Najsilniejsze odroślą dają: olsza, klon, lipa, grab, jesion, osika, topola, dąb, wierzba, brzoza; słabe - buk.
3. Do najczęściej spotykanych drzewostanów odroślowych należą drzewostany olszowe, grabowe, rzadziej dębowe.
4. Odrosła naszych drzew liściastych, dłużej zachowują żywotność, jeżeli pochodzą od młodych pni.
5. D-stany odroślowe prowadzone są w krótkiej kolei rębności,
6. Wolno rosnące, wadliwie ukształtowane młode np. dąbki, których wzrostu nie da się pobudzić, a formy poprawić przez podkrzesanie, przycięcie korony i inne zabiegi pielęgnacyjne, ścina się przy ziemi (tzw. bezpieńka). Dzięki temu z pączków śpiących wyrastają szybko rosnące, proste odrosła, z których jedną, najdorodniejszą, pozostawia się do dalszej hodowli, a pozostałe usuwa.
7. Odpowiednią porą cięcia jest okres spoczynku wegetacyjnego, tzn. jesień lub wczesna wiosna.
8. Cięcie letnie stosujemy w celu usunięcia zbędnych odrośli oraz zapobieżeniu wytwarzania się odrośli gatunków niepożądanych w składzie odnowienia.